

[*Andreas Lilienhöck*]

AD ^{Sam} R ^{am} M ^{tem} POLONIAE,
Joannem III.
 ORATIO

habita à Legato Svecico.

1676.

B. uniu. G. uniu. rail

☉☽(☩)☾☿

SERENISSIME & POTENTISSIME REX.

Vi ex diversis Orbis Terrarum
plagis, ad Sacram Regiam Maie-
statem Vestram, missi Legati &
Oratores, Solemnia coronationis
Maiestatis Vestræ celebrant: aut
affectus & studia Dominorum & Principalium
suorum in Sacram Regiam Maiestatem Vestrâ
exponunt, aut laudem facundiæ cultiq; sermo-
nis sibi conciliant. Ego metas istas, quas cæte-
ri ambitioni gloriæq; suæ proponunt, ceu bre-
via & scopulose vitâdos mihi esse sentio, nè te-
meritate peccans, vel imprudentiâ, naufragus
ab abyssso inexhausti profundi absorbear. Co-
gitatione quidè affeçvor, quanto exuberan-
tis lætitiæ sensu Sacra Regia Maiestas Sveciæ,
Rex & Dominus meus clementissimus, acce-
pturus sit nuntium de felici & auspicatâ sole-
mnitate inaugurationis S. æ R. æ M. tis V. æ un-
dè imperandi & parendi mutua ratio in Polo-
niâ validiùs firmatur; sed me destitutum agno-
sco

E. XXVIII 262

XXI 275

nie not.

Poloniæ ca.

I 106

Ico eâ dicendi facultate, quâ par est S. R. M. S. & vota recludi. Ignoscat itaq; S. R. M. V. mihi, si veritus vim, gratiam, & meritum eorum, profanâ oratione meâ contaminare, omnes sermonis partes in religiosum silentium transferam, donec Sæ. R. & M. tis Suxæ iussa, quæ, ob ingentia locorum intervalla, nondum ad me perferri potuerunt, auspicijs Sæ. R. & M. tis. suæ dicturo fiduciam facundiamq; adspirent Interea S. a R. a M. tas V. ra ex immenso suo merito probet & metiatur causas & rationes, cur S. R. M. Sveciæ, S. & R. & M. tis V. & Reipub. Polonæ amicitiam Supremo rerum omnium loco collocet, & exinde exploret quæso S. R. M. V. qualia sint vota ista, quæ M. tas sua pro M. tis V. & Reipub. Polonæ salute, successibus, & gloriâ sit nuncupatura. Plura dicere vetat. formido, nè à cultu & admiratione Maiestatis Vestræ abreptus, in altum provehar, vbi Saceræ Regiæ Maiestatis Vestræ Cœlestis virtus, instar Oceani, tam latè sese porrigit, vt folis astris terminetur. Hæreo itaq; in litore, nau-

fragium metuens temeritatis pœnam, & quæ
nec velis, nec remis orationis tentare audeo,
tacitus profundâ veneratione adoro. Rarum
hoc & insolitum est inter mortales eloquij
specimen, quippè quo Divina coluntur, quæ
vri supra sensus nostros sese attollunt, ita quoq;
sermonis nostri complexu nequeunt compre-
hendi. Et quemadmodum curæ leves loquū-
tur, ingentes obstupescunt, & mediocres af-
fectus disertis sunt, violenti tacendo perorant:
ita mihi inter illos fluctuanti, Sacræ Regiæ
Maiestatis Vestræ indulgentia portus esto &
ancora silentium.

